

Въ Октомврий и Ноемврий жени-тѣ мънхтѣ ленъ-тѣ, грѣсти-тѣ; а мъже-тѣ орхтѣ за зимнина и возятъ дърва. Въ тѣзи два мѣсеца и гора-та си хвърля шюма-та.

Въ Декемврий се прибиратъ въ кжци: стари-тѣ сѣдятъ въ кжтове тѣ, кладжтѣ огнь-тѣ и се грѣятъ, мъже-тѣ си почиватъ, жени-тѣ прѣдхтѣ, тъкхтѣ; а дѣца-та си игражтѣ въ топли-тѣ соби или искачатъ по нѣкога на вѣнъ та тичятъ по снѣгъ-тѣ и се плѣскатъ.

Сурва, Битъ, Сурваки, До вѣка, Свѣчо, Непостоянно, Цвѣтенъ, Шюма, Мънж, Грѣсти, Папуръ, Плѣскамъ се.

37.

Сѣчко и Марта.

Малъкъ Сѣчко се хвалялъ, че ако да не било го срамъ отъ батя му, голѣмъ Сѣчка, можялъ да направи, щото гърне-то на огнь-тѣ, като ври отъ една-та страна, отъ друга-та да замръзва, толкозъ лють щѣлъ да се покаже.

Но малки-тѣ май се попрѣхвалватъ.

Прѣзъ Мартъ казватъ: слънце-то било зжбато, и защото често вали ту дѣждъ, ту снѣгъ, ту слънце грѣе, за непостоянно-то време уцодобили го на жена и го казватъ Баба Марта.

За баба Марта има много прикаски.

Въ мѣсець Марта, бляснало слънце, и една нетърпѣлива баба побързала да искара кози-тѣ си на планина-та да пасжтѣ. Съсѣди-тѣ ѝ казвали: „Не дѣй бърза, Марта не е за вѣра.“ — Ба! Много щж да знаж отъ Марта! Марта жена и азъ жена, тржчь коза на планина!